

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 12Csp/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822201598
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Chlebo
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2023:5822201598.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudcom JUDr. Martinom Chlebom, vo veci žalobkyne: T. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, X. F., právne zastúpená: STEHURA & partners, v.o.s., so sídlom Dolný val 574/7, Žilina, IČO: 47 246 863, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o zaplatenie 390 EUR, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 390 Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 09.08.2022 sa žalobkyňa domáhala vydania rozsudku, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej primerané finančné zadostučinenie v sume 390 EUR a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Žalobkyňa odôvodnila uplatnený nárok tým, že dňa 30.06.2015 uzatvorila so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500120392, na základe ktorej jej mal byť poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1500 EUR (ďalej len „Úverová zmluva“). Úverová zmluva bola svojou povahou a podstatou zmluvou spotrebiteľskou s jednoznačným spotrebiteľským účelovým určením a pre jej kvalifikáciu a právny režim boli smerodajné ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“). Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia Úverovej zmluvy vyžadoval, aby všetky zákonom požadované podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli presne uvedené v písomnej zmluve, pričom Úverová zmluva tieto podmienky nespĺňala. Dňa 22.10.2020 podala žalobkyňa na Okresný súd Námestovo žalobu, ktorou sa voči žalovanému domáhala vydania bezdôvodného obohatenia v sume 786,24 EUR spolu s 5 % úrokom z omeškania z dôvodu, že úver poskytnutý na základe Úverovej zmluvy je v zmysle § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. Okresný súd Námestovo rozsudkom č.k. 13Csp/15/2020-110 zo dňa 18.05.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.07.2022, žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 786,24 EUR spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 786,24 EUR od 15.12.2020 do zaplatenia. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že Úverová zmluva neobsahovala zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a preto v zmysle § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ teda žalobkyňa zaplatila žalovanému okrem poskytnutej istiny v sume 1.350 EUR aj úroky a poplatky, plnila tak bez právneho dôvodu, pretože úver bol zo zákona

bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa tak plnila žalovanému bez právneho dôvodu, čím došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu v rozsahu 786,24 EUR, nakoľko žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 1.350 EUR, pričom žalobkyňa uhradila žalovanému až sumu 2.136,24 EUR. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Žalobkyňa bola v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavom právnej neistoty a to až do doby právoplatného ukončenia vo veci samej. V danom prípade neexistovala len potenciálna hrozba ujmy, ale reálne majetková ujma aj vznikla. Za jedinú objektívne a exaktné kritérium pri určovaní výšky sumy primeraného finančného zadosť učinenia možno považovať sumu, o ktorú sa dodávateľ v základnom konaní na úkor spotrebiteľa skutočne obohatil.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu a priznať žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

4. Žalovaný odôvodnil svoje stanovisko tým, že žalobkyňa v žalobe neuviedla žiadnu skutočnosť, ktorá by zodpovedala právnej povahe finančného zadosťučinenia a teda by odôvodnila žalobnú požiadavku. Žalobkyňa si neuplatňuje primerané finančné zadosťučinenie na základe konkrétnych, označených a preukázaných aspektov nemajetkového charakteru. Postup žalobkyne je v rozpore s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR (napríklad rozhodnutie vo veci sp. zn. 6Cdo/127/2017), ale napríklad aj s praxou Krajského súdu v Prešove (napríklad rozhodnutie vo veci sp. zn. 9Co/61/2018). Spôsob určenia výšky finančného zadosťučinenia, ako sa uvádza v podanej žalobe, nemá oporu v žiadnej právnej norme a ani v žiadnej skutkovej okolnosti, ktorá by bola v žalobe tvrdená a žalobkyňou preukázaná. Právna úprava teda vychádza z primeranosti zadosťučinenia. Žaloba neobsahuje žiadny dôvod a ani tvrdenie preukazujúce, že suma 390 EUR je primeraná. Požadovaný nárok je neprimeraný, pričom ani žalobkyňa sama v žalobe neoznačila skutočnosti preukazujúce jeho primeranosť. Primerané finančné zadosťučinenie objektívne nemá mať sankčnú povahu, pretože ide o súkromnoprávny inštitút občianskoprávneho charakteru, ktorý nemôže plniť funkciu sankcie. Tá je na mieste v iných oblastiach práva, ako je administratívne alebo trestné právo. Okrem žaloby v tomto konaní došlo v rovnaký deň k vyhotoveniu a v bezprostrednej časovej súvislosti k podaniu obsahovo úplne identických žalôb, o ktorých sú vedené konania pod sp. zn. 49Csp/28/2022 a toto konanie 46Csp/28/2022. V nich si žalobca uplatňuje samostatné požiadavky na finančné zadosťučinenie. V žiadnej žalobe sa neuvádza a netvrdí, že by pre ich samostatné podanie vôbec existoval právne uzateľný dôvod. Žalobcovi nebránila žiadna objektívna prekážka uplatňovania požiadavky na primerané finančné zadosťučinenie jednou žalobou, ak by mu vôbec taký nárok vznikol. Účelom ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) by malo byť priznanie primeranej satisfakcie spotrebiteľovi. Oproti tomu je nespochybniteľné a zrejmé, že skutkovo a právne neopodstatnené multiplikovanie súdnych sporov sleduje dosiahnutie iného účelu, ako má na mysli toto ustanovenie. Postup žalobkyne sa javí ďalej tak, že začatím separátnych konaní neumožňuje posúdiť ňou tvrdené nárok komplexne, ale vždy len na základe parciálnych skutočností a skutkových okolností. Takýto postup je nielen príkladom toho, že ide o snahu znevýhodniť druhú stranu a spôsobiť jej ujmu. Súčasne je zrejmé, že žalobkyňa takýmto spôsobom zneužíva ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože nesleduje dosiahnutie účelu - nastolenie rovnováhy zmluvných strán, ale vytvorenie neoprávneného obohatenia.

5. Súd vydal dňa 15.08.2022 platobný rozkaz č.k. 12Csp/43/2022-24. Nakoľko žalovaný podal voči platobnému rozkazu odpor, platobný rozkaz sa zrušil zo zákona a súd vec prejednal na pojednávaní.

6. Žalovaný a tiež jeho právny zástupca svoju neúčast' na pojednávaní dňa 13.07.2023 riadne ospravedlnili a súhlasili s vykonaním pojednávania a rozhodnutím v ich neprítomnosti.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín tvoriacich súdny spis a obsahom listín pripojeného spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 13Csp/29/2022.

8. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav: Dňa 30.06.2015 bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzatvorená Úverová zmluva, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver 1.500 EUR z čoho bolo 150 EUR započítaných na úhradu poplatku za poskytnutie úveru.

Okresný súd Námestovo rozsudkom č. k. 13Csp/15/2020-110 zo dňa 18.05.2022 zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobkyni sumu 786,24 EUR a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 786,24 EUR od 15.12.2020 do zaplataenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % (výrok III.). Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 05.07.2022. V uvedenom rozsudku súd vyslovil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého na základe Úverovej zmluvy, nakoľko zmluva neobsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda termín konečnej splatnosti úveru a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keďže v zmluve nebola riadne uvedená RPMN. Súd mal v konaní sp. zn. 13Csp/15/2020 preukázané, že žalovaný na základe Úverovej zmluvy vyplatil žalobkyni sumu 1.350 EUR, pričom žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 2.136,24 EUR. Žalobkyňa tak žalovanému zaplatila navyše sumu 786,24 EUR. Uvedená suma predstavovala bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré získal bez právneho dôvodu a ktoré bol v zmysle predmetného rozsudku povinný vydať žalobkyni.

9. Vo svojom vyjadrení zo dňa 03.11.2022 žalovaný právneteoreticky pojednáva o tom, kedy začína v prípade domáhania sa primeraného finančného zadosťučinenia plynúť premlčacia doba, avšak z jeho vyjadrenia nemožno vyvodiť, že sa dovoľáva premlčania uplatneného nároku. Súd má za to, že vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v konaní zastúpený advokátom, ak by sa chcel dovoliť premlčania výslovným alebo aspoň nespochybniteľným spôsobom by to aj uviedol. Nakoľko však na posúdenie prípadného premlčania uplatňovaného nároku je potrebné, aby sa pasívne legitimovaná strana premlčania dovoľávala (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka), čo neurobila, súd premlčanie uplatňovaného nároku v tomto konaní neskúmal. Žalovaný si vo vzťahu k prípadnému premlčaniu ani nespĺnil povinnosť tvrdenia (čl. 8, § 150 ods. 1 CSP) vo vzťahu k rozhodujúcim skutočnostiam potrebným pre jeho posúdenie.

10. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia Úverovej zmluvy) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva, alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva, alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia (pozn. súdu: § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa) treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.
(Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14.09.2016)

13. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí

neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia) je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.

(rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017)

14. V konaní bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa v postavení dlžníka a žalovaný v postavení veriteľa uzatvorili dňa 30.06.2015 Úverovú zmluvu (Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500120392), ktorá je spotrebiteľskou zmluvou. V tomto konaní uplatnený nárok vyplýva zo Úverovej zmluvy, t.j. spotrebiteľskej zmluvy a preto je na právne vzťahy strán sporu potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia spotrebiteľského práva, teda aj ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedené ustanovenie neupravuje žiadne kritériá na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Rovnako tak samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie. Súdu tak nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, keďže stačí ak táto ujma tu je, pričom nezáleží, či ujma spotrebiteľovi aj reálne vznikla. Jedinou podmienkou, ktorá musí byť splnená na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a jeho preukázanie, čo v prejednávanej veci splnené bolo, keďže sa žalobkyňa úspešne domohla vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného.

15. Z rozsudku tunajšieho súdu č. k. 13Csp/15/2020-110 zo dňa 18.05.2022 mal súd preukázané, že žalobkyňa na súde úspešne domohla svojich práv a žalovaný bol zaviazaný povinnosťou zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie. Bolo preukázané, že žalovaný porušil práva žalobkyne tým, že sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. To, že sa porušenie práv žalobkyne preukázalo v inom konaní nie je prekážkou toho, aby si mohla žalobkyňa uplatniť nárok v tomto konaní. Žalobkyni tak vzniklo právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva zodpovedá. V prejednávanej veci je týmto subjektom žalovaný, ktorý so žalobkyňou vstúpil do spotrebiteľského vzťahu, pričom však porušil jej práva ako spotrebiteľa vyplývajúce z osobitných právnych noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľov v dôsledku čoho sa bezdôvodne obohatil. Žalobkyni tak vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

16. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu, pričom nie sú stanovené žiadne kritériá pre jej určenie. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Primerané finančné zadosťučinenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Povinnosťou žalobkyne v tomto konaní nebolo preukazovať výšky, resp. rozsah ujmy, nakoľko zákon takúto požiadavku na spotrebiteľa nekladie, vzhľadom k tomu, že v takom prípade by bolo preukazovanie skutočnej ujmy takmer nemožné a zaťažilo by spotrebiteľa do takej miery, že by rezignoval na domáhanie sa svojho práva podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. V posudzovanom prípade súd vychádzal z výšky bezdôvodného obohatenia, o ktorú sa chcel žalovaný voči žalobkyni obohatiť, t.j. zo sumy 786,24 EUR. Súd mal za to, že výšku primeraného zadosťučinenia nemožno vypočítavať mechanicky ako určité percento alebo podiel zo sumy, o ktorú sa chcel žalovaný bezdôvodne obohatiť. Vždy treba prihliadať na rozsah, intenzitu a dĺžku trvania takéhoto zásahu. Je potrebné aplikovať nepriamu úmeru (napr. ako pri výpočte tarifnej odmeny za právne služby), že čím je rozsah porušenia práv väčší (v súdenom prípade výška bezdôvodného obohatenia), tým sa znižuje percentuálne vyjadrená výška zadosťučinenia vo vzťahu k rozsahu porušenia práv spotrebiteľa. Na základe uvedených kritérií, súd vyhodnotil požadovanú výšku finančného zadosťučinenia ako primeranú okolnostiam. Priznaná suma reflektuje závažnosť konkrétnych porušení práv spotrebiteľa, konkrétne skutkové okolnosti v danom prípade a intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, prípadne potenciálnych dôsledkov, ktoré žalobkyni hrozili, ako aj subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené, kedy boli splnené predpoklady na priznanie finančného zadosťučinenia, súd žalobe žalobkyne vyhovel a žalobkyni priznal finančné zadosťučinenie v sume 390 EUR.

18. Pokiaľ žalovaný poukazoval na konanie žalobkyne rozporné s dobrými mravmi, keď si podľa neho mala možnosť uplatňovať svoje práva jedinou žalobou, a poukazoval na konania vedené pod sp. zn. 49Csp/28/2022, nebolo takéto tvrdenia žalovaného možné posúdiť. Nebolo totiž možné identifikovať na aké konanie sa žalovaný odvoláva a ani nenavrhol, aby sa s ním súd oboznámil. Na Okresnom súde Námestovo, takéto konanie (sp. zn. 49Csp/28/2022) nikdy neprebiehalo (v roku 2022 mal Okresný súd Námestovo senáty 3Csp až 14Csp). Uvedenú nepresnosť ani nebolo možné odstrániť na pojednávaní (§ 150 ods. 2 CSP), nakoľko žalovaný ani jeho právny zástupca sa ho nezúčastnili.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Žalobkyňa bola z procesného hľadiska úspešná v celom rozsahu uplatneného nároku. Súd preto zaviazal žalovaného k náhrade trov súdneho konania, ktoré vznikli žalobkyni, vo výške 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Námestovo. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 a 2 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).